

ኦሮሞ ፓለቲካና የደምቢ ዶሎ ዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች እጣ ፋንታ

በእውነተኛ ታሪክ ላይ የተመሰረተ ልብ ወለድ፣ ካለፈው የቀጠለ

ክፍል ፯. ፰ የትም ወድቆ መቅረት፣ የዘጠኝ ዓመቷ የውብዳር ቀጣይ ታሪክ

ትልቋ እማማ አያቴ፣ ሰው በጣም ታሞ ሲሰቃይ “እግዚአብሔር ያልቆረጠበት ነፍስ በቀላሉ አይወጣም።” የምትለው እውነት መሆኑን ያየሁት በእኔ ነው። ውድ አባቴ ዛሬስ ሁሉም ነገር ከአቅሜ በላይ ሁኗል፣ ደግሞኛል፣ ተስኖኛል። ሞት ደግሞ በልመና አይገኝም። መኖር ከተባለ አሁንም በህይወት አለሁ።

የውብዳር በጣር ተይዞ አባዳዲም የምትተርፍ አይመስለኝም ስላሉ አጠገቧ ቁጭ ብዬ ሁኔታዋን እየተከታተልኩ ታጣቂ አማራ ጠል ኦሮሞዎች እነአባዳዲ ቤት መጥተው ነበር። አባዳዲ እንኳን እቤት ሳይገቡ በደጅ እሳቸውን አነጋግረው እንዲመለሱ ታግለው ነበር፣ ነገር ግን ታጣቂዎቹ ምን ደፈለጉ ባይታወቅም ገፈታትረዋቸው ወደውስጥ ገቡ።

የእኔ የውብዳር የተኛቸበት አጠገብ ቁጭ ብዬ ሲያገኙኝ አንዱ ጥጋባኛ እተቀመጥኩበት በወታደር ጫማ ደጋግሞ ሆዴን ረገጠኝ። ከዚያ በኋላ የሆነውን አላወቅኩትም። እርግጫው ፅንሱን በጣም ጎድቶት ስለነበር ወዲያውኑ ደም እንደጎርፍ ይፈሰኝ ጀመር። መቸም እነእማማ ሌንሳ ፍረዶባቸዋል እኔንም ልጁንም ለማዳን ያላደረጉት ጥረት አልነበረም። ነገር ግን ፅንሱን ማትረፍ አልቻሉም። እኔ መቸስ እስከመቸ እግዚአብሔር እንድኖር እንደፈቀደ አላወቅኩም እንጅ መኖር ከተባለ ሁሉም አልፎ ዛሬም ለጊዜው በህይወት አለሁ።

ስለህመሜና ስቃይ ለመግለፅ ቃላት የለኝም። በህይወት ተወልዶ የማያቅፉትን በድን የደረሰ ልጅ ለመውለድ ቀን ከሌት እንደማማጥ ከባድ ነገር ያለ አይመስለም። አሁን የከበደኝ በሽታዬን ብቻ እንዳላዳምጥ የሚረብሽን በጣም የተዘበራረቀና እርስ በእርሱ የሚጋጭ ስሜት ስለሚሰማኝ ያስጨንቀኛል። ስለየትኛው ስሜቴ ነግሬህ የትኛውን እንደምትጨብጠው አላውቅም። ሞቴን ግን አጥብቄ እንደምመኝ አልሸሸግም።

ስሜቴ ጤናማ አይመስለኝም። አባባ ምኞቴ እንደማይሆን እያወቅኩት እናቴ ከጎኔ ሆና ምንም ሳትል ዝም ብላ ብታቅፈኝ ተመኘሁ። ከስሜቶቹ ውስጥ ዋና ዋናዎቹ፡

- ሳትፈልግ ተደፍራ የፀነሰች፣ ስቃይና መከራ ውስጥ ሁና ለወራት በሆዴ ተሸከማ የኖረችውን ልጄን በግፍ እንዳጣች ምስኪን ወጣት እናት፣ ማንም የእኔ የምትለው በሌለበት አገር በምድረበዳ የተጣለች ሴት፤
- ሰው ሳትፈልግ ከአቅሟ በላይ በሆነ መንገድ የተፀነሰው ልጄ በሆዴ ውስጥ ባሳየው እድገት ሲገላበጥ ማንም እንደሌለው ተረድታ፣ የአምላክን ፈቃድ በመቀበል የመጣውን ሁሉ በፀጋ ለመቀበል ያለመች፣ የመጣውን ተቀብላ መስዋዕትነት ከፍላ ልታሳድገው ቃል የገባች፣ ነገር ግን አሁንም ተስፋዋን የተነጠቀች እናት፤
- በዚህ ሰብዓዊ ፍጡር አማራና የአርቶዶክስ ተዋህዶ ክርስቲያን በመሆኑ እንደከብት በሚታረድበት ወለጋ፣ ለዚያውም በጣም አረመኔ ከሆነ ሰው የተፀነሰ ልጅ ወልዶ ለመከራ ከመዳረግ፣ ከመከራ ለታደገው ፈጣሪ ምስጋና ለማቅረብ ባትደፍርም፣ ልጄ ሲያድግ አሰቃቂውን ህይወቷንና የአባቴን ታሪክ ከመንገር በመገላገል ጭምር ለበጎ ነው ብላ በልጄ ሞት፣ በአብራኳ ክፋይ ህይወት ህልፈት ተመስገን ለማለት የሚዳዳት ጨካኝ ሴት፤

ውድ አባቴ ይኸን ሁሉ የምነግርህ መቸም ለእማ የፍኩት ደብዳቤ የሚነበበው በአንተው በመሆኑ መስከረም መጨረሻ አካባቢ ሥነምግባር ነገዴንም ሀይማኖቱንም አጥብቆ በሚጠላ ባለፈ የኦሮሞ ጎረምሳ ተደፍሬ የጠላት ልጅ ፀንሽ ቆሽሽ ተቀምጫለሁ።” ብየ የፍኩትን ስለማስታወሱ ነው።

በነገራችን ላይ ያይም በመፀነሴ የማይመቸኝ ሁለት አይነት ስሜት ነበረኝ። አንደኛው ስሜቴ እንዴት በጣም ከሚጠላኝ፣ ማንነቴን ከሚጠየፍ ጨካኝ ሰው ልጅ እወልዳለሁ የሚል ሲሆን፤ ሌላው ስሜቴ ደግሞ በሆዴ ውስጥ ያለው ፅንሰ ሳይፈልግ የመጣና የኔ የምስኪኗ የአማራ ተማሪ እጣ ፈንታ ለዚህ ያበቃው መከረኛ ነው ፣ እያልኩ ለፅንሱ ማዘኔ ነበር።

በዚህ ሁሉ የተደበላለቀ ስሜቴ ውስጥ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አጥቸው አይደለም፣ ግን የሚረብሸኝን ስሜቴን ማስቆም አልቻልኩም። ስቃየን ያበዛው ደግሞ እኔ በጎረምሳ ተረጋግጬ ስለታመምኩና የህክምና እርዳታ ስለሌለ በባህላዊ መንገድ በሆዴ ውስጥ የጠፋውን ልጅ አምጬ መውለድ ስለነበረብኝ ለከፍተኛ ህመም ተዳረግኩ። እኔ በራሴ ስቃይ ስንገላታ ሳላስተውል ያች ምስኪን የውብዳር አረፈች። የኔንም ልጅ፣ የውብዳርንም የቀበሩት እነአባዳዲ ናቸው። እኔ በጣም ስለታመምኩ ቆሜ ለመቅብር እንኳ አልቻልኩም። የውብዳርን ባነጋግራትና በሆዴ ያለውን ብሰማ ብየ ጓጉቸ ነበር፣ ለዚህም አልታደልኩም። የውብዳርም በልጅነቷ ማየት ያልነበረባትን በቤተሰቦቿ ላይ የተፈፀመ የግፍ አሟሟት አይታ ተሰቃይታ አረፈች። ይህ ሁሉ ግፍ የሚደርስብን አማራና ክርስቲያን በመሆናችን እንደሆነ አለም ሁሉ ሊያውቀው ይገባል።

የትም ወድቆ መቅረት ይቀጥላል፤

ዘውዲቱ የማነ

2020-11-20